

BAB 3

METODOLOGI KAJIAN

3.0 PENDAHULUAN

Bab ini membincangkan secara terperinci tentang rekabentuk kajian, prosedur kajian dan pengumpulan serta penganalisisan data kajian ini.

3.1 REKA BENTUK KAJIAN

Kajian ini menggunakan kaedah campuran, iaitu kaedah kuantitatif mudah dan kualitatif. Kaedah kuantitatif mudah digunakan bagi menjelaskan kekerapan penggunaan jenis-jenis kohesi yang digunakan dalam rencana pengarang dalam akhbar Tamil Malaysia Nanban, Tamil Nesan dan Makkal Osai secara berjadual. Kaedah kuantitatif mudah juga digunakan untuk membuat perbandingan peratus kekerapan kohesi nahuan dan leksikal serta untuk menilai kewujudan korelasi antara tahap keutuhan wacana dengan kekerapan penggunaan kohesi nahuan dan leksikal. Manakala kaedah kualitatif digunakan untuk menjelaskan bagaimana wujudnya kohesi nahuan dan leksikal serta penggunaan sarana-sarana kohesinya dalam rencana pengarang. Kerangka analisis wacana yang diketengahkan oleh Halliday dan Hasan (1976) dijadikan pegangan utama untuk menganalisis kohesi nahuan dan leksikal dalam data kajian ini. Selain itu, rencana pengarang yang baik keutuhan, sederhana keutuhan dan lemah keutuhan telah dianalisis berdasarkan Panduan Penilaian Rujukan Kriteria (Lampiran 1) yang diadaptasikan daripada kriteria-kriteria yang dikemukakan oleh Harimurti Kridalaksana (1978). Perbezaan yang terdapat dalam penggunaan kohesi nahuan dan leksikal dalam rencana pengarang yang baik keutuhan, sederhana keutuhan dan lemah keutuhan diuraikan secara kualitatif.

3.2 PROSEDUR KAJIAN

Prosedur kajian ini melibatkan beberapa tahap. Pengkaji telah menetapkan untuk memilih rencana pengarang dalam akhbar Tamil Malaysia Nanban, Tamil Nesan dan Makkal Osai dari Januari 2010 hingga Februari 2010. Setiap rencana pengarang telah dilabelkan dengan nombor rujukan mengikut tarikh rencana tersebut diterbitkan. Ini dilakukan bagi menentukan ketepatan data dan membolehkan kerja-kerja penyemakan semula dilakukan dengan mudah.

Nombor rujukan RPMN 1 hingga 44 diberikan kepada rencana pengarang dari akhbar Malaysia Nanban. Nombor rujukan RPTN 1 hingga 28 diberikan kepada Rencana pengarang dari akhbar Tamil Nesan dan nombor rujukan RPMO 1 hingga 32 diberikan kepada rencana pengarang dari akhbar Makkal Osai. Seterusnya, rencana pengarang yang dikumpulkan telah dianalisis berdasarkan kerangka analisis wacana Halliday dan Hasan (1976) untuk mengetahui kekuatan dan kelemahannya serta jenis-jenis kohesi yang wujud di dalamnya. Penilaian juga telah dibuat untuk menentukan sama ada sesuatu rencana pengarang itu baik, sederhana atau lemah keutuhannya dari segi ciri-ciri kewacanaan berdasarkan satu Panduan Penilaian Keutuhan Wacana (Lampiran 1) yang diadaptasikan daripada kriteria-kriteria keutuhan wacana yang disarankan oleh Harimurti Kridalaksana (1978). Walaupun semua kriteria tidak dijelaskan dalam instrumen itu, tetapi ia telah dirumuskan di dalamnya.

3.3 PENGUMPULAN DATA

Dalam kajian ini, pengkaji akan mengumpul rencana pengarang yang diterbitkan dalam akhbar Tamil Malaysia Nanban, Tamil Nesan dan Makkal Osai sebagai data kajian. Data rencana pengarang ini akan dikumpulkan dari Januari 2010 hingga Februari

2010. Dalam tempoh masa ini, sebanyak 44 rencana pengarang dari akhbar Malaysia Nanaban, 28 rencana pengarang dari Tamil Nesan dan 32 rencana pengarang dari akhbar Makkal Osai telah dikumpul. Rencana pengarang dalam akhbar-akhbar ini diterbitan pada setiap hari kecuali hari Ahad dan hari-hari perayaan. Setaip rencana pengarang ini akan dijadikan sebagai data kajian untuk dianalisis penggunaan kohesi nahanan dan kohesi leksikal, keutuhan wacana rencana pengarang dan korelasi antara kekerapan penggunaan kohesi dan tahap keutuhan wacana.

3.4 PENGANALISISAN DATA

Data akan dianalisis secara kuantitatif dan kualitatif. Data akan dimuatkan dalam bentuk jadual untuk menerangkan kekerapan jenis-jenis kohesi nahanan dan leksikal. Data yang dikumpulkan juga akan diuraikan secara deskriptif untuk menjelaskan penggunaan jenis-jenis sarana kohesi yang mewujudkan perkaitan sintaktik dan semantik serta fakta dalam rencana pengarang.

3.4.1 Kerangka Konsep Analisis Wacana Halliday dan Hasan (1976)

Analisis utama dalam kajian ini, iaitu kohesi nahanan dan leksikal dibuat berdasarkan analisis kohesi yang diperkenalkan oleh Halliday dan Hasan (1976) yang diterapkan mengikut lunas-lunas tatabahasa bahasa Tamil seperti yang dikategorikan oleh Shanmugam (2002). Analisis kohesi akan hanya dibuat di antara ayat dengan ayat dalam rencana pengarang. Kohesi nahanan merujuk kepada perkaitan sintaksis manakala kohesi leksikal merujuk kepada perkaitan semantik. Walau bagaimanapun kedua-dua kohesi tersebut pada umumnya mewujudkan perkaitan semantik dalam ayat, di antara ayat dengan ayat dan perenggan dengan perenggan dalam sesebuah teks. Menurut Halliday dan Hasan (1976) kohesi dicirikan seperti yang berikut:

1. Kohesi Nahuan (*Grammatical Cohesion*)

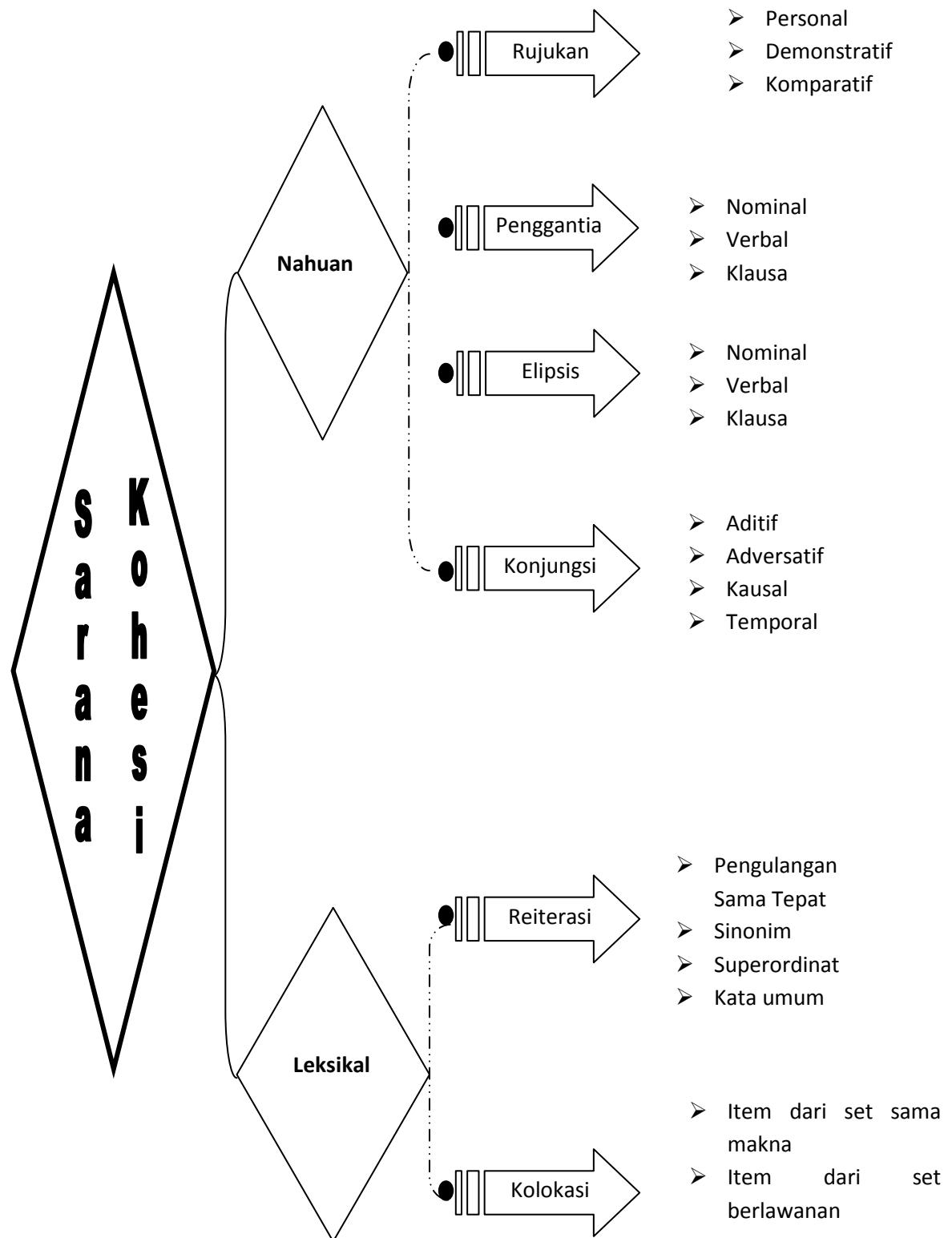
- i) Rujukan (*reference*)
- ii) Penggantian (*substitution*)
- iii) Elipsis (*ellipsis*)
- iv) Konjungsi (*conjunction*)

2. Kohesi Leksikal (*Lexical Cohesion*)

- i) Pengulangan atau reiterasi (*reiteration*)
- ii) Kolokasi (*collocation*)

Pengkaji telah menggunakan kerangka konsep analisis wacana Halliday dan Hasan (1976) dengan beberapa pengubahsuaian (seperti penerangan yang terdapat pada Bab 2) supaya dapat digunakan bagi analisis kohesi bahasa Tamil.

Berikut adalah kerangka konsep penganalisisan kohesi yang disarankan oleh Halliday dan Hasan (1976) yang digunakan dalam kajian ini:

Rajah 3.1 : Pengkategorian Jenis Kohesi yang disarankan oleh Halliday dan Hasan (1976)

3.4.2 Keutuhan Wacana

Analisis keutuhan wacana pula dibuat berdasarkan kriteria-kriteria yang ditentukan oleh Harimurti Kridalaksana (1978) dari aspek semantik, leksikal dan gramatikal. Satu instrumen telah direka bentuk dengan mengadaptasikan kriteria-kriteria yang ditentukan oleh Harimurti Kridalaksana (1978) untuk menilai tahap keutuhan wacana. Penerangan terperinci mengenai kriteria-kriteria yang diusulkan oleh Harimurti Kridalaksana (1978) terdapat pada Bab 2. Instrumen yang diadaptasikan itu dinamakan sebagai Panduan Penilaian Keutuhan Wacana (Lampiran 1). Panduan Penilaian Keutuhan Wacana ini digunakan untuk menilai tahap keutuhan rencana pengarang.

Pengkaji akan menilai untuk menentukan perbezaan antara rencana pengarang yang baik, sederhana dan lemah keutuhannya dari segi kekohesifannya berdasarkan Panduan Penilaian Keutuhan Wacana tersebut. Dua orang penilai bebas yang merupakan guru siswazah terlatih yang mempunyai pengalaman mengajar selama 5 tahun ke atas dan menjadi pemeriksa kertas Peperiksaan SPM dipilih untuk menilai semula rencana pengarang yang dinilai oleh pengkaji untuk memastikan ketepatan dan kesahan. Mereka akan menilai keutuhan rencana pengarang secara holistik berdasarkan Panduan Penilaian Keutuhan Wacana yang kriteria-kriterianya diadaptasikan daripada saranan Harimurti Kridalaksana (1978).

3.4.3 Korelasi

Data kajian juga akan dianalisis untuk melihat korelasi antara tahap keutuhan wacana dengan kekerapan penggunaan kohesi nahuhan dan leksikal. Bagi tujuan ini, pengkaji melakukan penganalisisan ANOVA *one-way* dengan menggunakan perisian SPSS. Analisis kohesi ini akan memperlihatkan perbezaan dan penggunaan kohesi nahuhan dan leksikal serta tahap keutuhan wacana antara tiga akhbar.

3.5 KESIMPULAN

Dalam bab ini, reka bentuk kajian iaitu kaedah pengumpulan dan penganalisisan data dijelaskan. Kerangka teoritis yang menjadi asas bagi kajian ini telah diterangkan secara detail. Pengkaji telah menerangkan bagaimana pengklasifikasian unsur kohesi yang diketengahkan oleh Halliday dan Hasan (1976) telah diadaptasikan untuk menganalisis unsur kohesi dalam bahasa Tamil. Tentuan kekohesifan sesuatu rencana pengarang berdasarkan Panduan Penilaian Rujukan Kriteria yang dihasilkan mengikut kriteria-kriteria usulan Harimurti Kridalaksana (1978) juga dijelaskan.